

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת גאולה לוי

המבקש

י.ח.

ע"י ב"כ עוה"ד יאיר מוסקוביץ'

נגד

המשיבים

1. ש.ח.

2. מ. ח. ובניו בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד שחר אגמון

החלטה

בקשת רשות ערעור על החלטת בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע (כב' השופטת ר' קודלר עיאש, ס"נ) מיום 23.8.2020, אשר דחתה את בקשת המבקש למתן צו להסרת קיפוח עד תום ההליכים.

1. המבקש והמשיב 1 הם אחים, בניו של מר ס.ח. ז"ל, מבעליה של המשיבה 2 – חברת מ. ח. ובניו בע"מ (להלן: "החברה"). טרם פטירתו של ס.ח., מניות החברה הוחזקו על ידי מר ס.ח., המבקש, המשיב 1 ומר א.ח. (שאינו צד להליך) בחלקים שווים (25% לכל אחד). לאחר פטירתו של מר ס.ח., הועברו מניותיו אל מר ח.ח.

לימים השתנה מארג החזקת המניות בחברה, וכעת רשומים בעלי מניות החברה, על פי העתק נסח החברה (נספח ב' לבקשת רשות הערעור) כדלקמן: 50% ממניות החברה רשומות על שם החברה, 25% ממניות החברה רשומות על שם המבקש ו-25% ממניות החברה רשומות על שם מר ח.ח.

2. על פי הנטען בבקשת רשות הערעור, בהתאם להסכם שנכרת בין המערער והמשיב 1 בשנת 2019, מניותיו של מר ח.ח. (25%) יועברו אל המשיב 1, כך שהוא יחזיק ב-66.6% ממניות החברה, והמערער יחזיק ב-33.3% ממניות החברה. על פי הנטען, בפועל לא נרשמו המניות על פי הפירוט לעיל, והמשיב 1 לא פעל בשיתוף פעולה עם המערער, אלא ניתק אותו מהמתרחש בחברה ומההחלטות המתקבלות בה. המערער טען כי המשיב 1 הפר הפרה מהותית את הוראות ההסכם, פיטר אותו וביטל את זכות החתימה שלו בחברה, ומכאן התביעה שהוגשה לבית המשפט לענייני משפחה (ביום

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

5.7.2020. התביעה היא תביעה להסרת קיפוח בעל מניות מיעוט ובמסגרתה בקשה דחופה למתן צו להסרת קיפוח עד תום ההליכים.

3. ביום 23.8.2020 ניתנה החלטת בית המשפט קמא בבקשה למתן צו להסרת קיפוח כדלקמן:

"לכאורה עולה כי מדובר ביחסי עבודה ובסכסוך בין בעלי מניות, כאשר על פי האמור בבקשת התובע, עותר, בין היתר, להורות על ביטול פיתוריו וביטול החלטת החברה בעניין ביטול זכות החתימה שלו... לאחר עיון בבקשה ובתגובות, בשלב מוקדם זה של ההליך, כאשר טרם התקיים קדם משפט בתובענה וטרם התבררה סמכות בית משפט זה להיעתר לסעדים המבוקשים, לא מצאתי להיעתר לבקשה נכון לעת הזו. המשך בירור ההליך לרבות שמיעת טענות הצדדים יתקיים בקדם משפט הקבוע ליום 12.1.2021."

על החלטה זו הוגשה בקשת רשות הערעור שלפניי.

4. לטענת המבקש, בית המשפט קמא לא נימק את החלטתו ולא נתן כל הסבר מדוע אינו מקבל את בקשתו. לטענתו, בירור עניין הסמכות רק במסגרת קדם המשפט הקבוע לחודש נובמבר 2021, ששה חודשים לאחר הגשת הבקשה למתן צו להסרת קיפוח, אינו מניח את הדעת. נטען כי הנזק העלול להיגרם למבקש כתוצאה מקיפוחו, הוא בבחינת נזק בלתי הפיך לזכויותיו כבעל מניות בחברה. המבקש מוסיף וטוען כי הסעד הזמני המבוקש נחוץ כדי לשמור על המצב הקיים עד לבירור ההליך העיקרי, וכדי למנוע פגיעה במבקש ובחברה.

לטענת המבקש, מבחינת סיכויי ההליך תביעתו מבוססת הרבה מעבר לנדרש, פעולותיו של המשיב 1 נעשו בחוסר תום לב או במרמה, ולא לטובת החברה. למבקש הייתה ציפייה לגיטימית לניהול משותף של החברה, כך נטען, אולם הוא מודר וקופח באופן שיטתי במטרה של המשיב 1 להשתלט על החברה יחד עם בני משפחתו. בבחינת מאזן הנזקים, טוען המבקש כי אי מתן הצו יגרום להתמוטטות החברה ולסיכול כל סעד לטובתו של המבקש. נטען כי בימים אלה הוחלף המנעול במשרדי החברה, הוחלפה סיסמת חשבון החברה בבנק ונודע לו כי המשיב 1 פועל למכירת משאבים של החברה.

5. המשיבים סבורים כי יש לדחות את הבקשה.

לטענת המשיבים הבקשה נגועה בחוסר תום לב ולכן דינה להידחות על הסף. נטען כי המבקש הסתיר מבית המשפט כי הוא העלה בעבר טענות אלה בפני החברה, ואילו החברה השיבה לו (במכתבה מיום 7.6.2020) ואף קיימה עמו פגישה, ובסופה התפטר בא כוחו של המבקש דאז "כי הלה נמנע מלספר לו עובדות מהותיות בקשר עם החברה".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

לגופו של עניין, נטען כי בקשתו של המבקש מטרתה להביא לקיפאון מוחלט בניהולה של החברה ובכך להביא לחיסולה הוודאי. מאידך, טוענים המשיבים, למבקש לא יגרם כל נזק מאי מתן הצו. ככל שיגרם נזק, טוענים המשיבים, הרי שהוא יגרם לחברה ולמבקש שמורה הזכות להגיש תביעה נגזרת בשם החברה.

דיון והכרעה

6. לאחר שבחנתי את בקשת רשות הערעור ותגובת המשיבים ואת התיק דלמטה, באתי לכלל מסקנה כי יש ליתן רשות ערעור, לדון בבקשה כאילו הוגש ערעור על פי הרשות שניתנה, ולקבל את הערעור, במובן זה שהעניין יחזור לבית המשפט קמא לצורך קיום דיון במעמד הצדדים ובחינת הבקשה למתן צו להסרת קיפוח.

יצוין כי המשיבים נתנו הסכמתם כי בית המשפט ידון בבקשת רשות הערעור כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור, בהתאם לתקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות"), אולם התנו זאת בהגשת תכתובת בין ב"כ הצדדים מהעת האחרונה. לא מצאתי להיעתר לבקשה להגשת תכתובת. על פי תקנה 410 ניתן לדון בבקשה כבערעור אף ללא הסכמת הצדדים לאחר שניתנה לבעל דין הזדמנות להביע התנגדותו ונראה לבית המשפט שלא תיפגע זכותו כבעל דין.

במקרה שלפניי אין מקום להביא בפני ערכאת הערעור ראיות הנוגעים לסכסוך גופו, כאשר ההכרעה בערעור מושתתת על טעמים דיוניים. כפי שאפרט להלן, הערעור אינו עוסק בגופן של טענות הצדדים באשר להתנהלות בחברה ויתר הטענות העובדתיות, אלא מתקבל במובן זה שההליך יחזור לדיון והכרעה בערכאה הדיונית, והיא הערכאה המתאימה להצגת ראיות.

7. כעת לגוף הערעור. תקנה 258ב. לתקנות שכותרתה "תחולת הוראות" קובעת כי:

"(א) הוראות פרק זה יחולו על תובענות שנדונות בבית המשפט לענייני משפחה...
(ב) הגדרות והוראות אחרות שבתקנות אלה למעט פרק כ"ב יחולו על תובענות בענייני משפחה ככל שאינן סותרות חלק זה, ובשינויים המחוייבים לפי העניין.
(ג) בית המשפט רשאי לסטות מהוראות שבפרקים אחרים שבתקנות אלה, ולנהוג בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק..."

תקנה 366, המצויה בפרק כ"ח: סעד זמני, וכותרתה "הדיון בבקשה" קובעת כי:

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

"(א) בקשה למתן סעד זמני תידון במעמד הצדדים, ואולם רשאי בית המשפט ליתן צו על פי צד אחד, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה, כי קיים חשש סביר שההשהיה שבקיום הדיון במעמד הצדדים תסכל את מתן הצו או תגרום למבקש נזק חמור".

8. במקרה שלפני המבקש הגיש בקשה למתן צו להסרת קיפוח עד תום ההליכים בהליך העיקרי, והוא למעשה סעד זמני עד להכרעה בתובענה. בית המשפט לענייני משפחה דחה את הבקשה לעת הזו, בשל השלב המוקדם בו מצוי ההליך ובשל ספק בדבר סמכותו העניינית של בית המשפט.

בקשה לסעד זמני המוגשת יחד עם פתיחת ההליך, מטרתה לקבל סעד מיידי, על בסיס ראיות לכאורה, בשל נזק שעלול להיגרם אם לא יינתן הסעד לאלתר. ככלל, מטרת הסעד הזמני היא לשמר את המצב הקיים, למנוע נזק בלתי הפיך או קושי להשיב את המצב לקדמותו, ועל מנת להבטיח כי ניתן יהיה בתום ההליך ליתן הסעד המבוקש, ככל שהתביעה תתקבל.

בהתאם [לתקנה 362](#) לתקנות, על מבקש הסעד הזמני להוכיח קיומם של שלושה תנאים מצטברים - קיומן של ראיות לכאורה להוכחת התביעה; מאזן הנזק נוטה לטובת המבקש; ושיקולי יושר וניקיון כפיים.

9. תקנה 366 לתקנות קובעת כי הבקשה לסעד זמני תידון במעמד הצדדים. עמד על הטעמים לכך בית המשפט העליון ברע"א 2806/18 דב יששכר יקטר נ' צבי אורטנר (ניתן ביום 6.6.2018, פסקה 13 לפסק דינו של כב' השופט נ' סולברג) בדברים הבאים:

"לעתים מזומנות, הכרעה בבקשה לסעד זמני היא הרת גורל עבור הצדדים, ומן הדין לשמוע אותם גם על-פה; בכוחו של הדיון גם לחדד וללבן את גדרי המחלוקת, ולברר כדבעי את סיכויי ההליך ואת השלכות הסעד הזמני לכאן ולכאן. 'למתן סעד זמני עשויות להיות השלכות מרחיקות לכת על האינטרסים של הצדדים וחכיותיהם. פעמים רבות, החלטה על מתן צו זמני כזה או אחר עשויה לחרוץ את גורל התיק כולו, וזאת עוד בטרם נערך בירור לעומקו של עניין [...] ברור שהחלטה על מתן סעד זמני היא עניין העומד בפני עצמו, אשר ראוי להתייחסות עצמאית מפורטת ומנומקת, לאחר קיום דיון והתחשבות בעמדות הצדדים ובתשתית העובדתית שנפרשה לפני בית המשפט' (רע"א 4837/14 אסולין נ' פלאפל אסולין 2003 בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 15 (21.10.2014))."

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

ואך לאחרונה שב ופסק בית המשפט העליון (כב' השופטת י' וילנר):

"ככלל, ראוי לקבל את תשובת המשיבים ולקיים דיון במעמד הצדדים בטרם מתן החלטה בבקשה למתן סעד זמני כמפורט בתקנה 366(א) לתקנות סדר הדין האזרחי. אמנם, נפסק כי אין באמור כדי לשלול את סמכותו הטבועה של בית המשפט לדחות על הסף בקשות אשר גם ברמה הלכאורית אינן מצדיקות את מתן הסעד הזמני המבוקש, ואולם בהקשר זה הודגש כי על בית המשפט לעשות שימוש בסמכותו זו אך ורק במצבים חריגים, כאשר הבקשה על פניה אינה מגלה עילה (ראו: רע"א 1499/20 מרקעי תקשורת בע"מ נ' בר, פסקה 16 והאסמכתאות שם (25.5.2020))" (רע"א 2102/20 רמי שבירו הנדסה בניה והשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד הבינוי והשיכון (ניתן ביום 7.7.2020)).

10. במקרה שלפני, הבקשה נדחתה מבלי שבית המשפט קיים דיון במעמד הצדדים, ומבלי שנבחנה לגופה. בהחלטה לא נקבע כי הבקשה אינה מגלה עילה או נימוק אחר שמצדיק סילוק על הסף. אין בה התייחסות לראיות לכאורה, מאזן הנזק ושיקולי יושר ותום לב. בית המשפט גם לא נתן טעם בהחלטתו לסטייה מהכלל הקבוע בתקנה 366(א) לתקנות, ולהמתנה לדיון קדם המשפט בתובענה העיקרית, הקבוע לחודש ינואר 2021, כחצי שנה לאחר הגשת הבקשה למתן צו להסרת קיפוח. מדובר בפרק זמן משמעותי במהלכו עשוי להשתנות מצב הדברים בחברה, מצבת נכסיה, מצבה הכספי והרכב חברי המניות בה. לשינויים אפשריים אלה עשויות להיות השלכות על מצבו של המערער, ככל ותביעתו תתקבל. מובהר כי אין בכך כדי להביע עמדה בשאלה אם יש הצדקה למתן סעד זמני. הדברים צריכים להתברר בערכאה הדיונית, על פי אמות המידה שקבועות בדין בעניין סעד זמני.

11. אמנם, על פי תקנה 258 לתקנות, בית המשפט לענייני משפחה רשאי לסטות מהוראות שבפרקים אחרים בתקנות (ובניהם תקנה 366), ולנהוג בדרך הנראית לו הטובה ביותר לעשיית משפט צדק. הגמשה זו נעוצה במאפייניה הייחודיים של ההתדיינות בנושאי משפחה, ובראשם השאיפה לפתרון כולל של הסכסוך, התפיסה כי המתדיינים הם בני משפחה ולא רק "יריבים" משפטיים, השאיפה לפתרונות מהירים וההכרה בחשיבות הנודעת לכך שיעמוד לרשותו של בית המשפט לענייני משפחה מידע עדכני ומהימן (בע"מ 4738/13 פלוני נ' פלונית (ניתן ביום 3.9.2013) פסקה 19 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק ארז והאסמכתאות שם). יחד עם זאת, סדרי הדין הם עדיין הכלל, הם משמשים נקודת מוצא, ודרושים טעמים טובים ומנומקים כדי לסטות מהם. ברגיל, גם בבית המשפט לענייני משפחה בקשה למתן סעד זמני תידון במעמד הצדדים (בע"מ 8536/16 פלוני נ' פלוני (ניתן ביום 3.2.2014) פסקה 17 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק ארז).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 28312-09-20 ח' נ' מ. ח' ובניו בע"מ ואח'

12. במקרה שלפניי, בית המשפט לא נתן טעם לסטייה מהוראות הכלליות שבסדרי הדין לעניין בקשה לסעד זמני. על פניו, לא מתקיימת אף אחת מהתכליות המצדיקות סטייה כאמור. ואין מדובר רק בהעדרו של דיון. כאמור, בית המשפט לא נכנס לעובי הקורה ולא דן בבקשה ובכך שלל מהמבקש, דה פקטו, את הגישה לבית המשפט. הספק בשאלת הסמכות העניינית אינו יכול להצדיק הותרת הבקשה תלויה ועומדת ללא הכרעה. ראשית, גם כאשר מתעורר ספק בשאלת הסמכות העניינית, הדבר אינו מאיין את סמכותו של בית המשפט ליתן סעד זמני. שנית, אם נדרשת הכרעה מקדמית בעניין הסמכות, יש לברר העניין במסגרת בירור הבקשה לסעד זמני וללא דיחוי.

סוף דבר – הערעור מתקבל במובן זה שהבקשה למתן צו זמני להסרת קיפוח עד תום ההליכים תידון בבית המשפט לענייני משפחה על פי תקנות סדר הדין האזרחי, וזאת בהקדם האפשרי ומבלי להמתין לקדם המשפט.

המשיבים ישלמו למערער סך כולל של 2,500 ₪ בעבור הוצאות משפט ושכר טרחה.

העירבון שהפקיד המערער יושב לו באמצעות ב"כ.

מתירה פרסום ההחלטה ללא שמות ופרטים מזהים.

ניתנה היום, ג' חשוון תשפ"א, 21 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

גאולה לורין, שופטת